

DET LYKKELIGE FALD

Af Frank Molino

Copyright 2005 Frank Molino

1. INT – JAN OG GITTES KØKKEN/STUE/ARBEJDSVÆRELSE – DAG

Jan og Gitte bor i et et-plans parcelhus i en mindre provinsby.

Jan, en svært overvægtig mand i slutningen af 40'erne, står i køkkenet og hælder kaffe op i to kopper. Vi følger ham ind i stuen, hvor han stiller en kop foran sin kone Gitte, der sidder med telefonen, hun er en almindeligt konet klædt kvinde også i slutningen af 40'erne. Han ender i arbejdsværelset foran den tændte computer, hvor han sætter sig og surfer på nettet.

GITTE:

(i telefonen)

Hej det er Gitte Ringgaard. Jeg vil gerne bestille et bord til fire – men jeg vil gerne lige høre om jeres stole kan bære en meget stor person? Ja, altså meget tung...

(lytter)

Jamen, det kan jeg godt forstå, det var ærgerligt, men tak skal du have...

2. INT – JAN OG GITTES STUE – AFTEN

Jan og Gittes søn Torben og hans kæreste Rikke er til middag. Torben er en firskåren fyr i starten af 20'erne, afslappet klædt i en T-shirt fra sin kaserne. Rikke er også i starten af 20'erne og provinsielt moderne klædt. De er ved at være færdige med at spise og de hygger sig.

TORBEN:

...så om to måneder så er jeg færdig og så starter jeg hos Bauhaus. De ringede lige her tirsdag og sagde, at nu var det helt sikkert at jeg havde fået pladsen.

GITTE:

Det er da dejligt Torben. Så begynder tingene også rigtigt at falde på plads for jer.

JAN:

Ja, og så ved vi jo hvem vi skal stille alle de dumme spørgsmål næste gang vi skal i Bauhaus...

De griner.

Rikke:

Det smagte rigtig godt Jan. Du laver så lækker mad. Vi glæder os altid til at komme og spise hos jer.

JAN:

Ja, vi synes jo også bare det er så hyggeligt når I er her.

RIKKE:

Nåja, mine forældre spurgte om I ville låne deres sommerhus mens de er i Ungarn – det er rigtig fedt, det ligger lige ned til stranden.

Jan og Gitte kigger på hinanden. Gitte ser spørgende ud.

JAN:

Det var sødt af dem, men jeg tåler ikke solen så godt, jeg får meget nemt soleksem, så... så vi springer over.

Gitte kigger på Jan, som om hun vidste, hvad han ville svare.

Jan rejser sig.

JAN:

Nå, nu vil jeg lige gøre klar til desserten.

Rikke begynder at samle tallerkner.

JAN:

Nej, bare lad mig tage det.

Han tager tallerknerne og går ud i køkkenet. Her stiller han tallerknerne fra sig og spiser tilfreds nogle rester fra et fad.

3. INT - JAN OG GITTES RUNDT I HUSET – DAG

Jan sidder ved computeren, dybt optaget af et IT ekspert forum. Han slubrer kaffe og hygger sig.

Jan trisser rundt i huset, vander en blomst, spiser et bolche og kigger tankefuld ud ad vinduet.

Jan står og tjekker nyhederne på tekst-tv med kaffekoppen i hånden.

Jan står ved et gammelt havebord og laver en skulptur af gasbeton. Han bruger en maskine der larmer.

Jan sidder i en havestol i skyggen og sveder voldsomt.

4. INT – JAN OG GITTES KØKKEN/STUE – AFTEN

Jan står i køkkenet og er i gang med aftensmaden. Gitte kommer træt hjem fra arbejde med en pakke under armen. Jan giver hende et kæmpe knus da hun kommer ind.

JAN:

(glad)

Hej skat – nå du kunne godt lige nå på posthuset, det var godt. Vi skal spise nu, så bare sæt dig til bords.

Jan bærer en dampende gryde ind i stuen og begynder at øse op på tallerknerne. Gitte kigger bekymret på Jan, der med høje prust får sat sig.

JAN:

(hiver efter vejret mens han taler)

Nå skat, har du haft en god dag.

GITTE:

(smiler træt)

Åh, jeg synes de er så lange de her torsdage. Det bliver dejligt snart at få weekend.

5. INT – JAN OG GITTES STUE – AFTEN

Jan står i stuen og prøver tøj fra et postordrefirma, Gitte hjælper ham med besvær.

JAN:

De er godt nok lidt stramme.

GITTE:

Lad mig lige se –

(kigger efter mærket i bukserne)

Det er altså samme størrelse – jeg tror du er blevet et nummer større.

Nå, men så må vi jo sende dem tilbage.

JAN:

Kan du ikke tage det med på posthuset i morgen, så.

GITTE:
Selvfølgelig.

6. INT - JAN OG GITTES STUE - AFTEN

Jan og Gitte sidder i sofaen med aftenkaffen og ser tv.

JAN:
(entusiastisk)
Gitte, jeg er faktisk kommet på top ti inde på it-eksperten. Jeg har hjulpet over 1200 mennesker med it-problemer. Hvis jeg kommer op på top fem kan vi vinde en ny computer. Så kan jeg lave den gamle om til server, så kan du få din egen hjemmeside.

GITTE:
Det lyder da godt - hvad skal jeg med hjemmesiden?

JAN:
Så kan du skrive om alle de ting du oplever. Eller digte og billeder. Jeg har tænkt på at lave en til mine skulpturer. Torben kan jo også altid gå ind og se hvad vi laver. Hov, Gitte vil du ikke skifte over på Discovery - der kommer noget om Hitlers kæmpe tank.

7. INT - JAN OG GITTES GANG - AFTEN

Jan og Gitte går hen ad gangen. Jan går forrest og pruster højlydt, hans store krop fylder næsten hele gangen. Gitte kigger på ham med et uransageligt bekymret blik.

8. INT - JAN OG GITTES SOVEVÆRELSE - AFTEN

Jan og Gitte kysser hinanden godnat. De sover i hver deres seng. Jan pruster og stønner mens han lægger sig. De siger godnat og Gitte tager ørepropper i.

9. INT - JAN OG GITTES SOVEVÆRELSE/KØKKEN/ARBEJDSVÆRELSE - NAT

Jan vågner og går ud i køkkenet. Her laver han flæskesvær og tager et glas sødmælk med ind foran computeren, hvor han

surfer på nettet.

10. INT – JAN OG GITTES SOVEVÆRELSE – MORGEN

Gitte sidder på sengekanten og kigger på Jan der snorker voldsomt.

11. INT – JAN OG GITTES STUE – AFTEN

Jan og Gitte spiser aftensmad. Jan er i godt humør, Gitte er afdæmpet.

JAN:

Jeg har tænkt på, at vi skulle købe en markise til terrassen, så det ikke bliver så varmt at sidde derude til sommer. Synes du ikke det, Gitte?

GITTE:

(uden begejstring i stemmen)

Det er måske meget smart.

JAN:

Ja, prøv at tænke på hvor meget gavn vi ville få af det – jeg tror vi ville bruge haven meget mere.

GITTE:

Der er noget vi skal snakke om.

(Pause)

Jeg kan ikke klare det længere.

Jan kigger undrende på Gitte.

GITTE:

(fortsætter)

Du er blevet for tyk.

Jan er lamslået over hvad Gitte siger.

GITTE:

(fortsætter)

Du tænker slet ikke over, hvor stor du er blevet – du bliver bare større og større, og jeg kan se, hvordan du ikke kan holde til det – du hiver hele tiden efter vejret og du kan næsten ikke komme op af en stol – jeg er bare så ked af det hele tiden...

JAN:

(såret)

Jamen Gitte, det er også hårdt for mig – jeg ville da også hellere være tynd, men det er jo ikke så let...

GITTE:

Jeg har talt med en fra arbejde, og hun snakkede om et sted oppe ved Ebeltoft, hvor man kan tage et kursus og få hjælp til at tabe sig – jeg synes du skal melde dig til det.

JAN:

Jeg tror bare ikke de kan hjælpe mig – vi har jo prøvet alt muligt selv og det virkede ikke – jeg kan jo også se, om jeg kan tabe mig lidt herhjemme...

GITTE:

Jeg vil gerne have at du tager derop – ellers ved jeg ikke hvad vi skal gøre. Vi kan jo ikke have et forhold når vi ikke er sammen – Jan, du er oppe om natten, og du sover når jeg tager på arbejde – jeg savner dig sådan og jeg vil gerne have dig...

JAN:

Jamen du har mig jo – jeg elsker dig.

GITTE:

Jan, du bliver nødt til at tage derop, ellers går jeg fra dig.

Gitte kigger på Jan med stor alvor i øjnene, og Jan kan mærke at hun mener det.

12. INT – SLANKECENTER/OMKLÆDNINGSRUM/GANG – DAG

Jan sidder i træningstøj og er ved at snøre sine sko, de sidste medkursister er ved at forlade lokalet. Han sidder et øjeblik og tager sig sammen, så rejser han sig og går ud af lokalet. I gangen hen mod gymnastiksalen bliver han mødt af lyden af fitnessmusik.

13. INT – SLANKECENTER/GYMNASTIKSAL – DAG

Jan træder ind i gymnastiksalen, hvor de øvrige kursister står i en stor, tavs gruppe og ser hinanden an. Alle er svært

overvægtige. Jan går hen til dem og stiller sig tøvende i udkanten af gruppen. Han kommer til at kigge i et stort spejl, der hænger på væggen overfor, og han ser hvor meget han ligner de andre. Træneren (CAMILLA) klapper i hænderne og de vender sig mod hende.

CAMILLA:

Hej alle sammen. Jeg hedder Camilla og jeg er jeres træner her til basis-step. Jeg ved ikke hvor meget I kender til step, men det er brandgodt til at få noget kondition og få smidt nogen kilo. Vi starter med nogen helt enkle begyndertrin, som også er godt hvis man har lidt bøvl med leddene, og så kan vi senere kan tage fat på de lidt mere avancerede trin, hvis I har mod på det. Og hvis der er noget, så råber I bare højt, så kommer jeg ned og hjælper. Okay?

Gruppen står tavs.

CAMILLA:

Godt. Hvis I stiller jer ned og tager en step-bænk, så er vi klar.

Gruppen fordeler sig bag step-bænkene og Jan stiller sig ned bagest i salen. Musikken starter og timen begynder. Det er virkelig hårdt for Jan at følge med. Et par af kursisterne griner, fordi de træder forkert, men Jan kigger resigneret frem for sig. Han tager et par halvhjertede trin, så går han langs siden af salen op til Camilla og gør tegn til at han gerne vil tale med hende.

CAMILLA:

(til kursisterne over den høje musik)
Bare bliv ved!

Hun går hen til Jan.

JAN:

(nølende)
Jeg bliver altså nødt til at gå nu, jeg havde helt glemt, at jeg har et virkelig vigtigt opkald...

CAMILLA:

Okay, så kommer du bare tilbage, når du er færdig.

JAN:

Jah... Det kan godt være det tager
noget tid, så måske kommer jeg først
næste gang.

CAMILLA:

Jamen, jeg har også et hold klokken
fire, så du bare komme ned og være
med.

JAN:

(nikker)

Ja, det kan godt være jeg gør det.

Jan smiler til Camilla og skynder sig ud af døren.

14. INT – SLANKECENTER/OMKLÆDNINGSRUM – DAG

Jan står i omklædningsrummet og lyser af dårlig samvittighed,
mens han tager sin jakke på over træningstøjet.

15. INT – SLANKECENTER/KURSISTHUS/SPISEKØKKEN – AFTEN

Jan kommer ind i et kursisthus, hvor der er dækket op til
aftensmad. Jan sætter sig ved bordet, og nikker til de fire
kursister (PALLE, RICHARD, ELLINOR og KARSTEN), der sidder og
taler sammen.

PALLE:

Jeg har fandme ikke rørt mig så meget
siden, jeg var inde ved mili. Hvis jeg
ikke passer på, så ender det sgu med
at jeg kommer i form.

De griner.

KARSTEN:

(oprigtig)

Ja, men jeg kan virkelig mærke, at det
er godt for mig dether – det er bare
utroligt, at vi er nødt til at tage på
kursus for at komme i gang.

De nikker.

ELLINOR:

Man får bare ikke gjort det derhjemme,
man sidder bare og så er dagen gået,
og så siger man til sig selv, at i

morgen vil man tage sig sammen, og så er det bare det samme.

KARSTEN:

Ja, jeg kender det godt – men nu er vi her, så skal vi sgu nok klare den.

PALLE:

Jeg skal bare være slank, så jeg kan få en dame.

De griner.

RICHARD:

Så skal du måske droppe den fiberpels du havde på i dag?

PALLE:

(ironisk)

Hvad mener du, den er sgu da skide fed!

De griner igen.

RICHARD:

Jaja, Fiber-Palle, det synes damerne sikkert også!

ELLINOR:

(grinende)

Fiber-Palle! Det er godt nok et noller navn.

Jan smiler, men er ikke rigtig med i hyggen.

KARSTEN:

(til Jan)

Bor du ikke alene ovre i hus 4?

JAN:

Jo, det er mig.

KARSTEN:

Hvis du keder dig, kan du jo bare komme herover, der er altid en masse tosser, der hænger ud her.

De griner. Jan smiler.

JAN:

Nej, det fint nok.

PALLE:

Du har garanteret huset fuld af damer,
hva'?

De griner.

JAN

(med et anstrengt smil)

Nej, jeg har min kone derhjemme, så
det er fint...

ELLINOR:

Så glæder hun sig vel til at få sådan
en stor flot slank mand hjem igen.

JAN:

Ja... det gør hun jo...

ELLINOR:

Ja, selvfølgelig gør hun da det.

To kursister (HENRIK og DORTE) kommer ind med maden og stiller
den på bordet.

DORTE:

Så er der serveret!

De vender sig alle sammen.

KARSTEN:

Nej, det ser godt ud.

RICHARD:

Det var dæleme i sidste øjeblik, hold
op hvor er jeg sulten.

HENRIK:

Der er nok af det hele, der er
grøntsagstærte, der er salat og noget
råkost og en yoghurt-dressing, og så
har Dorte fremtryllet en frugtsalat
til dessert.

ALLE:

(undtagen Jan)

Neeej, hvor lækkert!

Jan kigger lidt søgende på maden, mens de andre tager for sig.

JAN:
(forsigtigt)
Øh, kommer der også en kødret... jeg
ved ikke helt, om jeg kan blive mæt af
dether...

DORTE:
Nej, kommer ikke nogen kødret, men der
er mere ude i køkkenet, så du skal
bare spise alt hvad du kan.

JAN:
(smiler akavet)
Ja, selvfølgelig – det ser også godt
ud.

Han tager en lille portion, som han kigger skeptisk på.

16. INT – SLANKECENTER/JANS VÆRELSE – DAG

Jan sidder på sit værelse og ser TV. Han kigger ud af vinduet
på de andre kursister, der træner. Hans mave knurrer.

17. EXT – KIOSK VED SLANKECENTER – DAG

Jan går hen imod en kiosk, mens han kigger sig lidt vagtsom
omkring.

18. INT – KIOSK VED SLANKECENTER – DAG

Jan står ved disken.

JAN:
Lad mig få... to superfranske med
fransk dressing og en Sprite... nej,
en cola.

19. INT – SLANKECENTER/KONSULTATION – DAG

Jan sidder på en stol overfor centrets læge. I rummet bag dem
står en vægt og andre lægeartikler.

LÆGEN:
Ved du hvad Jan, du har faktisk taget
lidt på, mens du har været her. Har du
fulgt programmet?

JAN:

Jah, det synes jeg da – men det tager jo tid.

LÆGEN:

Det er også rigtigt, men måske skulle vi kigge på dit program igen og se om det passer til dig – nogle gange skal det lige rettes lidt til, når folk har været her et stykke tid.

JAN:

Nej, det behøver vi ikke – det passer.

20. INT – SLANKECENTER/FÆLLESSTUE – DAG

Jan og nogle kursister (PALLE, RANDI og ANDERS) drikker kaffe og hygger sig.

PALLE:

Hold kæft, hvor kunne jeg godt bare bruge en smøg.

RANDI:

Jeg er også bare så smøgtrængende, det er altså hårdt både at tabe sig og så også stoppe med at ryge.

JAN:

Rygning det er ikke noget jeg har kastet mig over – I ved stort brændbart og den slags, det går ikke.

De andre klukker og Jan smiler.

En træner (STEFFEN) kommer hen til dem.

STEFFEN:

Nå, er I klar til en gang softball?

ANDERS:

(muntert)

Steffen for fanden, vi er jo lige midt i kaffetræningen.

STEFFEN:

(klapper i hænderne)

Kom så, I kan sgu drikke kaffe, når I bliver gamle.

Kursisterne lunter af sted efter Steffen, Jan bliver siddende tilbage. En af kursisterne vender sig mod Jan.

ANDERS:

Skal du ikke med ud, Jan?

JAN:

(trækker på det)

Nej, det er ikke så godt, jeg har et eller andet med min ankel – det gør ret ondt. Kan du ikke sige til Steffen, at jeg ikke kan i dag.

21. EXT - KIOSK VED SLANKECENTER – DAG

Jan står lidt i skjul ved kiosken og spiser en fransk hot dog, da et par trænere kommer forbi. De ser ham, og han vender sig bort.

22. INT - SLANKECENTER/JANS VÆRELSE – DAG

Jan sidder og ser TV på værelset. Det banker på døren, og Steffen kommer ind.

STEFFEN:

Hej Jan.

JAN:

(overrasket)

Hej?

Steffen sætter sig.

STEFFEN:

Hvad så, er der noget spændende?

JAN:

Nej, det er bare det samme.

De sidder et øjeblik, så slukker Jan

STEFFEN:

Jan, jeg synes vi lige skal snakke om, hvordan det går med dig her på centret.

JAN:

Okay.

STEFFEN:

Jeg synes ikke, jeg har set dig så meget til træning her det sidste stykke tid. Jeg ved godt, du har haft noget med anklen – men så skal du jo bare sige det, så kan fysioterapeuten kigge på det.

JAN:

(tilbageholdende)

Ja, det skal jeg nok...

STEFFEN:

Jeg synes også det er vigtigt, at du holder din kostplan. Det er lidt dumt, at du går over i kiosken og spiser dig mæt – så kan vi jo ikke rigtigt hjælpe dig...

JAN:

(skammer sig)

Nej, det...

STEFFEN:

(opmuntrende)

Du skal bare huske, at vi er her for din skyld – du skal sgu nok komme igennem det – du kan sagtens.

JAN:

Ja, det kan jeg...

STEFFEN:

Godt.

(rejser sig)

Så ses vi jo i morgen, og så giver vi den en skalle.

JAN:

Ja.

Steffen smiler til Jan og går. Jan sidder øjeblik med sænket blik, så rejser han sig og putter sit tøj i sin taske.

23. INT – JAN OG GITTES KØKKEN – AFTEN

Jan er i gang med at tilberede en stor middag. På bordet ligger en buket blomster. Han kigger en gang imellem ud af vinduet efter Gitte. Hun kommer hjem fra arbejde og bliver meget overrasket over at se ham. Jan omfavner hende.

JAN:

Hej lille skat, jeg har sådan glædet mig til at se dig.

GITTE:

Hej? Hvorfor er du hjemme?

JAN:

Ved du hvad, det var ikke rigtig noget for mig – det duede ikke. Og det er meget nemmere, hvis jeg bare taber mig herhjemme – så er vi jo også sammen.

(fører Gitte hen mod bordet)

Sæt dig her skat, vi skal spise nu – og se, jeg har købt blomster til dig.

Gitte når ikke at sige noget, før Jan har stillet maden på bordet og sat sig.

JAN:

Skat, det er så dejligt at være hjemme ved dig. Og jeg har også tænkt, at vi kunne tage op i detder sommerhus til sommer, altså hvis du har lyst...

GITTE:

(afbryder)

Jan... Jeg forstår ikke, hvorfor du er kommet hjem, der er lang tid til dit kursus er færdigt – du bliver da nødt til at være der til det stopper.

JAN:

Gitte, prøv at høre, det er meget nemmere at jeg taber mig herhjemme sammen med dig. Det virker for nogen deroppe på centret, men det virkede ikke for mig.

Gittes øjne fyldes med tårer og hun rykker væk fra bordet.

GITTE:

Du har slet ikke prøvet... Du lovede, at du ville gøre det for vores skyld.

JAN:

Jeg har virkelig gjort alt hvad jeg kunne, Gitte, det har jeg...

GITTE:

(grædende)

Det kan du ikke være bekendt. Jeg kan ikke gå rundt med dig hver dag og tænke på at du dør af at være så tyk. Jeg elsker dig, men jeg kan bare ikke holde ud at være så bange for at miste dig hele tiden.

(samler sig og rejser sig)

Jeg tager over til min søster - jeg kan ikke være sammen med dig mere.

Jan kigger forfærdet på Gitte, der småløber ud til bilen og kører væk. Han står lamslået tilbage.

24. INT - JAN OG GITTES STUE - AFTEN

Jan står trance-agtigt stiv i stuen med blanke øjne. Han er paralyseret af afmagt og alle årenes selvbedrag.

25. EXT - BIL - AFTEN

Jan kører i bilen i mørke. Han ringer op på sin mobil og får fat i Gittes telefonsvarer.

JAN:

Gitte, det er mig. Jeg er på vej til centret nu og jeg skal nok tage mig - jeg vil gøre alt for at vi kan være sammen. Jeg kan ikke leve uden dig -

(småhulker)

jeg elsker dig, Gitte.

Jan lægger på med rystende hænder, hans kinder er våde af tårer. Gennem forruden ser man i det fjerne skiltet fra en tankstation.

26. EXT - BIL - AFTEN

Jan kører på den mørke landevej. Han er ved at spise en burger og roder med papiret. Pludselig rammer bilen en skikkelse i vejkannten. Jan standser chokeret bilen og kigger forvirret rundt. Han stiger langsomt ud af bilen og ser sig omkring. I skæret fra lygterne ser han et dødt menneske ligge på vejen. Han stivner, grebet af panik. Han går omtåget hen mod bilen, sætter sig ind og kører hurtigt væk.

27. INT - SLANKECENTER/JANS VÆRELSE - NAT

Jan sidder på sengen. Der er næsten mørkt, men en stribe lys falder på ham. Han er sunket ind i sine egne tanker og hans ansigt er skræmmende alvorligt. I hans øjne er et svimlende mørke. Der er fuldstændig stille.

28. INT - SLANKECENTER/JANS VÆRELSE - MORGEN

Jan er faldet i søvn med sit tøj på, halvt siddende på sengen. Det blege morgenlys vækker ham og han farer fortumlet op. Det går op for ham, hvor han er, og han vælter ud af døren.

29. EXT - SLANKECENTER/PARKERINGSPLADS - MORGEN

Jan stavrer med morgenhår og i sit krøllede tøj hen til sin bil. Han kigger sig omkring for at sikre sig, at han er alene. Han checker hurtigt køleren for mærker efter nattens uheld, men der er ingen. Karsten og Ellinor kommer ud fra deres hus.

KARSTEN:

Godmorgen. Skal du med over til morgenmad?

Jan nikker omtumlet.

ELLINOR:

(smilende)

Du er vist kommet hurtigt ud af sengen.

30. INT - SLANKECENTER/SPISESAL - DAG

Jan sidder tavs i spisesalen og kigger på sin urørte mad. Omkring ham er der en summen af stemmer og folk spiser. Det svimler for ham og han rejser sig pludseligt.

31. INT - SLANKECENTER/TOILET - DAG

Jan læner sig søsyg indover toilettet og prøver anstrengt at kaste op, men kan ikke.

32. INT – SLANKECENTER/SPISESAL – DAG

Jan kommer fra toilettet ud i spisesalen. I den modsatte ende, ved udgangen, står Steffen og taler med en fremmed alvorligt udseende mand.

STEFFEN:
(til de spisende)
Hvem er det der ejer den blå Toyota
Corolla med nummeret XP10752?

Det er Jans bil. Han stopper brat og bliver bleg.

PALLE:
(højt)
Det er Jans skrotbunke!

Hele salen griner.

Det svimler for Jan, mens han smiler anstrengt.

STEFFEN:
Du bliver lige nødt til at flytte den,
Jan, du holder på en privat plads.

Jan nikker utilpas og haster ud forbi Steffen, der smiler til ham.

33. INT – SLANKECENTER/PARKERINGSPLADS/JANS BIL – DAG

Jan sidder i bilen, bleg og svedende. Han sætter den forkert i gear og tandhjulene skærer højt. Han får med rystende hænder parkeret bilen.

34. EXT – SLANKECENTER/PARKERINGSPLADS – DAG

Jan stiger ud af bilen og en pludselig kvalme får ham til at prøve at kaste op, men han kan ikke, der er kun tørt spyt.

Han går over mod sit hus, da Steffen indhenter ham og klapper ham på skulderen.

STEFFEN:
Er du okay? Jeg så, at du ikke spiste
noget til morgenmaden.

JAN:
Øh... ja, jeg har det fint nok, jeg
har bare lidt kvalme...

STEFFEN:

Jan, du skal ikke være så hård ved dig selv – vi gør jo alle sammen noget, vi ikke er så stolte af, men vi må jo bare komme videre.

JAN:

(tynget, med blanke øjne)
Jeg ville bare ønske, jeg ikke havde gjort det.

STEFFEN:

Sket er sket. Du skal i hvert fald ikke straffe dig selv med ikke at spise morgenmad – altså, jeg tror alle heroppe har haft lyst til at smutte over og få et par franske hotdogs, men det vigtige er at lade være. Du har jo taget det store skridt, nu er du her, så skal du nok klare den.

Jan kan ikke sige noget. Han kigger på Steffen, der smilende giver ham et klap på skulderen og går. Jan vender sig og vakler feberagtigt hen mod sit hus. Hans krop brager mod døren og han forsøger med rystende hænder at åbne den, mens han må støtte sig til dørkarmen. Hans krop ryster stadigt voldsommere og han vender sig besværet og kigger i vildelse ud over omgivelserne. Han vakler af sted, hurtigere og hurtigere, indtil han begynder at løbe ukontrollabelt uden retning.

35. EXT – GRUSVEJ I ØDE LANDSKAB – DAG

Jan løber besværet på en grusvej. Han er forpint af anstrengelsen og sveden hagler af ham, men i hans blik er et determineret mørke og han tvinger sig selv videre.

36. INT – JAN OG GITTES STUE – DAG.

Jan har tabt sig virkelig meget. Han sidder i sofaen sammen med Gitte, og de har besøg af Torben og Rikke. Stemningen er let og de hygger sig.

RIKKE:

Vi har lavet sådan en stand nede foran Matas, hvor vi har specialtilbud på vatrondeller og håndcreme – og vi har også dender Red Door-parfume du godt kan lide, Gitte.

GITTE:

Den skal jeg da ned og have.

TORBEN

Så skal I sgu komme forbi Bauhaus-teltet, jeg står der hele fredagen, og der er fadøl og der kommer også et band og spiller.

JAN:

Det er godt nok længe siden vi har været til byfest – jeg tror i hvert fald det er ti år siden.

RIKKE:

Er det rigtigt? Nej, så skal I da helt sikkert komme – det er bare kanon hyggeligt.

JAN:

(puffer Gitte kærligt i siden)

Så skal vi måske ud og have en svingom...

Gitte fniser. Jan rejser sig og går ud mod køkkenet med kaffekanden i hånden.

TORBEN:

Jeg kan bare slet ikke forestille mig dig danse, far.

Jan laver en lille fjollet dansebevægelse, og de andre griner.

37. INT – JAN OG GITTES KØKKEN – DAG

Jan står i køkkenet og laver kaffe. Gitte kommer ind og giver ham et knus bagfra.

GITTE:

(lavmælt)

Du er min skat.

Jan aer hende på armen, mens han smiler.

GITTE:

Jeg bliver bare så stolt over at du har tabt dig – jeg er så glad for at du har gjort det for os. Jeg elsker dig.

JAN:
Jeg elsker også dig.

Gitte har lukkede øjne og lægger sit hoved ind mod ham.

De står tavse. En skygge falder over Jans ansigt og hans blik bliver fjernt.

- S L U T -